

Christensen: Ja, jeg maa reise mig med Hensyn til den Yttring, der falder fra den sidste ærede Taler, idet han brugte de Ord, at det var Endringsforslag, der ere indrømmede at være Forbedringer, ligesom han, da han forrige Gang havde Ordet, har brugt det Udtryk, at Endringsforslaget var en Udvidelse af Udkaftet, som vi havde modtaget det fra det andet Thing. Jeg troer, at dette ikke er ganske vel begrundet, og at det er vilbende. Man kan sige — og Ingen skal være villigere til at erkjende det end jeg — at den ærede første Forslagsstiller og de Herrer, der have sluttet sig til ham, have den Fortjeneste, at de med en stor Nærighed have søgt at gjøre det umuligt, om jeg maa bruge dette Udtryk, at lægge en anden Betydning i Udkaftet end den, de have forfægtet. Jeg vil gjerne med den næstsidste ærede Taler tilføje, at det kan være, at de have været noget correctere, noget helbigere i deres Conclivering, end Folkethinget har været; men jeg gjentager, det er i mine Tanker ikke saa, at de have enten udvidet Forslaget, eller at det ved deres Forslag er blevet correctere og Loven derved i det Hele bleven bedre. Næst derfor at gjentage min Erkjendelse af den Velvilje for Sagen, hvormed Endringsforslaget er stillet, maa jeg ganske slutte mig til den næstsidste ærede Taler, idet jeg agter at stemme Nei for Endringsforslagene i det Haab, at Forslaget, som det er kommet til os fra det andet Thing, vil vinde Majoritet, og denne iøinesaldende Overeensstemmelse mellem begge Thing da vilde gjøre det dobbelt betænkeligt for et velvillende Ministerium at undbrage Befolkningen det Gode, som Forslaget, udfærdiget som Lov, upaatvileligt vil medføre.

Rosenørn: Den Maade, hvorpaa den sidste ærede Taler udtalte sin Anerkjendelse af min Virksomhed ved Tilblivelsen af disse Endringsforslag, foranlediger mig til at fremhæve, at det, jeg har tilsigtet, kun har været at give den Lov, hvorom jeg troede, vi vare enige, den helbigste Form, som jeg troede, man kunde finde, og jeg har kun fundet mig foranlediget dertil ved Yttringer og Betæneligheder, som ere fremkomne, efterat Loven var udgaaet fra det andet Thing, hvortil der altsaa ikke i det

andet Thing har kunnet tages tilbørligt Hensyn, og hvilke tilbørlige Hensyn jeg derfor, hvis det var muligt, har villet give dette Thing Leilighed til at tage. Forsaavidt den ærede Taler dernæst bemærkede, at der ikke var skeet en Udvidelse, saa vil jeg strax udtale, at man har egentlig ikke tilsigtet en Udvidelse; men ikkedestomindre har der dog, forekommer det mig, fundet en Udvidelse Sted, navnlig derved, at Ordene: „offentlige Bestillingsmænd,“ ere komne ind i Paragraphen. Jeg troer ikke, at man, som Loven er affattet, vil kunne faae ud deraf, at den ogsaa skal kunne angaa Klager over offentlige Bestillingsmænd, da de neppe kunne henregnes til Embedsmænd og heller ikke til communale Autoriteter.

Da ikke Flere ønskede at ytre sig, gik man over til Afstemning, hvorved

1) Forslag af Rosenørn, Drejer, Strøm, Faurischau og v. Støcken:

ad § 1.

3 Iste og 2den Linie udgaae Ordene: „til Embedsmænd og communale Autoriteter eller Klage over disse“, og indsættes istedet: „eller har ført Klage over Embedsmænd, communale Autoriteter eller offentlige Bestillingsmænd“

ved et Navneopraab, som maatte foretages paa Grund af, at der ved den først paa sædvanlig Maade foretagne Afstemning afgaves 17 Stemmer for og 19 Stemmer imod Forslaget, som det af nedenstaaende Liste vil sees, blev forkastet med 21 Stemmer mod 19.

Sa:

Boesen; Drejer; Jacobæus; Jørgensen, C.; Petersen; Rosenørn; Steel; Strøm; v. Støcken; Tang; Westfeld; Berthelsen; Brasch; Clausen; Faurischou; Frandsen; Maddig; Mosfin; Nielsen, F.

Nei.

Pedersen; Bloug; Poulsen; Simons; Thalhøyer; Beck; Bjerring; Brockdorff; Bruun,